

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1932

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ—Συνδιευθυντής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΣ

Πέμπτη 19 Οκτωβρίου 1932

Η ΠΕΙΡΟΣ-ΚΕΡΚΥΡΑ

Είπατε πάλι, ωστοι, τί με
ταξὺ Ἡπείρου καὶ Κερκύρας
ἐθνικαὶ, πολιτικαὶ καὶ
ἐμπορικαὶ σχέσεις, ἀπὸ τῶν
ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι
τῶν ἡμερῶν μας, καὶ πρὶς
ῥιστότερον τὸ μαρτυροῦν αἱ
ἱστορίαι τοῦ Σουλίου καὶ
τῆς Πάργας, καὶ ἡ ῥωμική Χι
μέρα. Ἀλλ' αἱ διεξαχθεῖ
σαι τὴν παρελθούσαν ἑξέτι
ἀπὸ τῆς μετὰκομιδῆς
τῶν ἱερῶν ἐσθλῶν τοῦ Κερκυ
ραίου ποιητοῦ καὶ πολεμι
στοῦ Λορέντζου Μαβίλλου,
ἐνεκα τῶν ὁποίων ἀφίχθη
σαν εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ἄρ
χων τοῦ Δήμου Κερκυραῖ
ων κ. Σπ. Κόλλας, ὁ ἀντι
πρόσωπος τοῦ Κερκυραῖ
κοῦ Μινύματος ποιητοῦ
καὶ Εἰρήνη Δενδρινού καὶ
οἱ λοιποὶ Κερκυραῖοι συμ
πολίται, θαυμάσται καὶ συγ
γεγεῖς τοῦ ὑμνηθέντος ἥρω
ος, μᾶς συνδέουν ἐν τῇ περι
σσότερον μὲ τὴν περικλή
την μαρμάρου τοῦ Ἰοννίου μας, ἡ
πόρτα, ἢ καὶ προσηγήθη κατὰ
τὸς τελευταίους αἰῶνας
τῆς Ἡπείρου εἰς τὸν πολιτι
κὸν ἐκείνην ἐπαυσε ποτὲ, οὔτε
παύση ποτε νὰ εἴναι γεωγραφι
κὸν ἐξάρτημα τῆς Ἡπείρου
νὰ εἶναι Ἡπειρωτικὴ, ἰδι
κῇ μας Νῆσος, ὁ δὲ Μαβί
λλης νὰ εἶναι εἰς αἰῶνας τὴν
ἐκκεντρεῖς Κερκυραῖος καὶ ἐν
ταύτῃ Ἡπειρώτης!

○

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἐ
κείνης ἡμέρας, ὁ Δήμαρχος
Ἰωαννίνων Κορ. Δημήτριος
Βλαχλειδῆς μετὰ τοῦ Δημο
τικοῦ Συμβουλίου του καὶ
τῶν Προέδρων τῶν διαφό
ρων Σωματείων, Συλλόγων,
Ὁργανώσεων καὶ τῆς ἀνω
τέρας κοινωνικῆς Τάξεως
τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων,
παρέθεσε πολυτελέστατον
γεῦμα ἐν τῷ Δημαρχιακῷ
μεγάρῳ πρὸς τὸν Δήμαρχον
Κερκυρας καὶ ὅλην τὴν συνο
δείαν αὐτοῦ, εἰς ὃ παρεκ
θίσαν ἅπανται αἱ Πολιτικαὶ
καὶ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ
τῆς Ἡπειρωτικῆς Πρωτευ
σης, μετὰ τῶν ἐκπροσώπων
τῆς ἱστορητικῆς καὶ τῆς
Μωαμεθανικῆς Μαρκεσίας

○

Τὴν 10/12 τῆς ἐπαύ
ριον Δευτέρας, εἰς τὸ
μαρμαρὸν Κερκύρας καὶ Ἰω
αννίνων Κορ. Κορ. Σπύρος
Κόλλας καὶ Δημ. Π. Βλαχ

λειδῆς, καὶ τῷ ἑλθόντῳ
ἐνταῦθα Κερκυραῖον καὶ
τῆς Φιλαρμονικῆς Κερκύ
ρας καὶ ὁλοκλήρου τοῦ πλη
θυσμοῦ τῆς Ἡπειρωτικῆς
Πρωτευούσης, ἐτεψαν τὴν
ἐν τῇ ὁμωνύμῳ Πλατείᾳ πα
ρὰ τὴν ἀποδόθραν τῆς Λι
μνης μαρμαρένῃν πρῶτο
μὴν τοῦ ποιητοῦ καὶ πολε
μιστοῦ Μαβίλλου, ἐν τῷ μέ
σῳ ὁλῶν τῶν Πολιτικῶν καὶ
Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν. Τὴν
στιγμὴν ἐκείνην ἀντήλλαξαν
ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ὁ Λαὸς
τῆς Ἡπείρου μετὰ τοῦ Λα
οῦ τῆς Κερκύρας!

○

Τὴν δὲ 7ην ἑσπερινὴν ὥραν

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ Κ' ΧΡ. ΣΟΥΛΗ ΕΝ ΔΡΙΣΚΩ

Πέρασαν εἴκοσι καὶ πλέον χρόνια
ἀπὸ τὴν ἐποχὴ, ποῦ ἐνα ἐχθρὸν βόλι
ἐστὲν ἐν τῇ ἑλπίδι Περιβόλῳ τὸν πα
τριδολογὴν «ποιητὴ καὶ ἥρωα ἀντά
μα», τὸν ἰδεολόγον πατριώτη, τὸν Λορέν
τζο Μαβίλλου. Μία εὐγενικὴ πρωτο
βουλία τοῦ Στρατηγῶν κ. Βλάχου μᾶς
ἔφερε ἐδῶ σήμερον εὐσεβεῖς προσκυνη
τάς, εὐλαβεῖς θεορῶντες μίαν πατριωτι
κῆς πομπῆς στὸν τόπον, ποῦ σκοτώθη
κε, τὸν Νοέμβριον τοῦ 1-12, πολεμῶν
τας γιὰ τὴν Ἡπειρωτικὴν Ἐλευθερίαν
ὁ αἰωνιόπλοος μύστης τῆς Τέχνης καὶ τῆς
Ἰδέας.

Ἡ Κέρκυρα ἢ ἡ Ἀφροδίτη τῶν νη
σιῶν ὅπως ὁ ἰδιόσδε ποιητὴς τὴν θέλει
εἶναι ἀπὸ τὰ γλυκύνῃα σονέττα του,
εἶναι ἐκείνη, ποῦ μᾶς ἔκαμε αὐτὴν τὴν
τιμὴν νὰ στείλῃ τὴν ἀδελφὴν τῆς τῆς
Ἡπείρου ἕνα ἀπὸ πολυτιμότερά της τὰ
παιδιά, τὸν Λορέντζο Μαβίλλου, καὶ ποῦ
σὺ μὲ τὸ αἷμά του τὸ Ἡπειρωτικὸν χῶ
μα τοῦ Δρίσκου. Ἡ Κέρκυρα, ποῦ
πάντα μᾶς σιτάθηκε σιτὴς συμφορῆς
καὶ σιτὴς δυστυχίας συμπονετικῆς συμ
παράστασης, ἀπὸ τοῦ Σουλίου τὴν βι
βλικὴν ἔξοδον καὶ τῆς Πάργας τὴν θλίβε
σιν μετοικεσίαν καὶ τοῦ Δουκουρσίου
τὸν σκληρὸν ἐκπατρισμὸν. Ἡ Κέρκυρα
ποῦ πάντα ὑπῆρξε τὸ καταφύγιον τῶν
σκληρωμένων Ἡπειρωτῶν, οἱ ὁποῖοι
εὐρίσκαν τὴν παρηγορίαν τῶν στήν Πα
ναγία τῶν Ξένων, τὴν ὁποίαν ἐκτι
σε ἡ πατριδοπαράδοτη Κερκυραϊκὴ φι
λοξενία, ποῦ τόσον τὴν ὑμνήσεν ὁ Ὁ
μῆρος.

Ἀλλὰ καὶ σὲ ποῖα ἀλλήλληλική χω
ρά, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν μαγευτικὴν Κέρκυραν,
μποροῦσε νὰ φυτρώσῃ τὸ λεπτὸ καὶ
αἰσθαντικὸ αὐτὸ λουλούδι, ὁ Λορέντζος
ὁ Μαβίλλης, ὁ ὁπότερος ὁραματιστὴς τοῦ
στίχου καὶ ὁ μεγάλος δραματιστὴς τῆς
Πατριδας! Γι' αὐτὸ ἡ Ἡπείρος σήμε
ρον μὲ βαθεῖα εὐγνωμοσύνη καὶ συγκί
νησιν ἐναποθέτει τὰ ἅγια κόκκαλά του
ἐν αὐτῷ τῷ ἀπείριστο καὶ λιτῷ μνημεῖοι,
ποῦ θὰ εἶναι γιὰ τὴν Ἡπείρον σύμφω
να μὲ τοὺς στίχους του:

Δαμπερὸς ναὸς τεχνίτη Κερκυραίου.
Ποῦ θὰ εἶναι τὸ σύμβολο τῆς Κερκυραϊκῆς
προσηλώσεως καὶ λατρείας εἰς τὰ μεγά
λα ἰδανικά της Τέχνης καὶ τῆς Πατρι
δας, ποῦ πάντα μὲ ἀξιοζήλευτη ἀγάπην

τῆς αὐτῆς ἡμέρας τῆς παρελ
θούσης Δευτέρας, ἡ πενημισμέ
νη Κερκυραία ποιήτρια καὶ ἐ
κλεκτὴ λογιὰ Κα. Ἰρήνη Δενδρι
νοῦ ἔδωκε τρανώτατον δείγμα
τῆς λογιότητός της, ἐν τῷ θεᾷ
τρω τοῦ Εὐστρατιάδου ἐνώπιον
πολυπληθεστάτου καὶ ἐκλεκτο
τάτου ἀκροατηρίου ἐκ τῶν δύο
φύλων, διὰ τῆς θαυμασίας δια
λέξεώς της, περὶ τοῦ φιλοῦ, ἐν
τῇ δημοτικῇ μας Ποιήσει, θαυ
μασθεῖσα καὶ φρενιτιωδῶς χει
ροκροτηθεῖσα. Ἐν τῷ προσώ
πῳ τῆς ἐκλεκτῆς ταύτης
Κερκυραίας Κυρίας, ἡ πόλις τῶν
Ἰωαννίνων καὶ μετ' αὐτῆς ὁλό
κληρος ἡ Ἡπείρος ἐθαύμασε τὴν
ἀσύγκριτον ὁμιλήτριαν ὡς ἐκ
πρόσωπον τοῦ Κερκυραϊκοῦ
Πνεύματος.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ

Ἡ γενιά τοῦ Μαβίλλου συγγένει
καὶ ἀπὸ τῇ μάγνῃ του καὶ ἀπὸ τῇ για
γιά του μὲ τὰς σπουδαιότερας Κυρκυ
ραϊκὰς οἰκογένειας: τοῦ Καποδίστρια,
τοῦ Δούσανη καὶ τοῦ Θεοτόκη. Ἀπὸ
τὴν ἀρχοντικὴν αὐτὴν διασταύρωση βγή
κε ὁ Μαβίλλης μεψυχὴ ἀρχοντικὴ καὶ
εὐγενικὴ, μὲ ψυχὴ γεμάτη ἀπὸ ἰδανι
κά ὑψηλά. Ἡ μάγνῃ του εἶναι ἐκείνη,
ποῦ τοῦ δώσε τὴν πρῶτην αὐτῇ μετὴν
λεπτή της καὶ φροντισμένη ἀνατροφή,
γιατὶ εἶχε ζήσει τὰ χρόνια τῆς νεότη
τός της στὸ βάθος τῆς γραφικῆς κοιλά
δας τοῦ Ρόπα. κοντὰ στὴν ῥωμαντικὴν
ἐκείνη ἀκρογιαλιά, ποῦ ἡ Ναυσικά, ἡ
βασιλοπούλα τῶν Φαϊάκων, εἶχε συ
ναντήσῃ τὸν ναυαγὸν Ὀδυσσεά. Ἐκεῖ,
στὸ μάγο αὐτὸ περιβάλλον ἡ μητέρα
του διδάχθηκε τὴν ἀγάπην τὴν φύσιν καὶ
τὴν ἀπλὴ καὶ λιτὴ χωριάτικη ζωὴ
καὶ τὴν φυσιοκρασίαν αὐτὴ καὶ τὴν ἀ
πλότητα καὶ λιτότητα, ποῦ ναι χαρκτη
ριστικὰ γνωρίσματα τῆς ζωῆς καὶ τῆς
τέχνης τοῦ ποιητῆ τὰ ἐδίδαξε καὶ στὸν
Λορέντζο της.

Τὴ μεγαλύτερη ὁμῶς καὶ βαθύτερη
ἐπίδραση στὴν ζωὴ καὶ στὸ ἔργο τοῦ
Μαβίλλου καὶ στὴν ψυχικὴ του καὶ δια
νοητικὴ ἐξέλιξί του εἶχε ὁ Πολυλάς,
ἄλλος ἐπιφανὴς Κερκυραῖος. Ὁ Πολυ
λάς εἶναι ὁ ψυχικὸς καὶ πνευματικὸς
δάσκαλος τοῦ Μαβίλλου. «Εἶμαι μαθη
τῆς τοῦ Πολυλά» εἶπε μὲ ὑπερηφά
νεια στὴν Βουλὴ τὸ 1911. Καὶ γι' αὐτὸ,
γιὰ νὰ καταλάβῃ κανένας καλὰ τὸ ἔρ
γο τοῦ Μαβίλλου καὶ τὴν ψυχολογίαν
αὐτοῦ, πρέπει νὰ μελετήσῃ βαθυὰ τὸν
ἰδιόρρυθμον καὶ δυσεξεχνίαστο ἐκείνη
σωκρατικὸν φιλόσοφον τῆς Κερκύρας,
τὸν Πολυλά, τὸν ἰδρυτὴ τῆς Κερκυραϊ
κῆς ἢ Νεοελληνικῆς Σχολῆς στήν λογο
τεχνίαν μας.

(Συνέχεια καὶ τέλος εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΝ ΔΡΙΣΚΩ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

Ἀδελφὸν τοῦ νὰ προφθάσωμεν τὰ
ταχυδρομεῖα τὴν παρελθούσαν
ευτέραν, διότι ὅλη σχεδὸν ἡ
ὕλη τῆς «Ἐλευθερίας» ἐστοιχεί
οθετήσῃ τὴν πρῶταν ἐκείνης τῆς
ἡμέρας, ἥτο φυσικὸν νὰ παρα
λείψωμεν πολλὰ τοῦ διεξαχθέν
τος ἐν ῥίσκῳ εὐλαβοῦς Μνημο
σύνου τοῦ ἀθανάτου ἥρωος καὶ
πολεμιστοῦ Λορέντζου Μαβίλλου,
ἄλλα μὲν ἐκ παραδρομῆς, λόγῳ
τῆς βίας, καὶ ἄλλα ἐλλείψει χώ
ρου, οὕτω δὲ παρελείψαμεν τὸν
τὴν ἀποκαλύψιν τοῦ Μνημείου αὐ
τῆς καλυπτομένης αὐτῇ ἐλληνι
κῆς Σημαίας. Ἡνέξετε ἔλεσεν ἀπε
σταλμένος ἀντιπρόσωπος τοῦ
Ἰπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν
Κορ. Γ. Κονδύλη Στρατηγὸς κ.
Α. Χασαπιδῆς.

Θοὺς ὅτι εἶχον παρερρεθῇ ἐκ
τῶν τῶν Γυμνασίων καὶ Διχοτρο
φείων κ.λ. τῶν Ἰωαννίνων καὶ
περὶ τὰ ἑκατὸ ἀποκαλύψιν τοῦ
τῆς Ἐκπαιδευτικῆς ὑπερφανῆς
Ἰωαννίνων, μετὰ τῶν διδασκά
λων τῶν, ἐντολῇ τοῦ οἰκείου Ἐ
πιθεωρητοῦ κ. Ν.κ. Παπακώστα,
διανύσαντα βίαν καὶ δύο ὥρας
περὶ.

Θοὺς, Πολλὰ ὀνόματα Κυρίων

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἀμερικῆς Δολλ. 3

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

KAI

Κατόπιν ἐνεργειῶν τῆς Γενι-
τῆς Δ οἰκόμεως ἐνεκοιθῆναι τῷ
Υπουργεῖου τῆς Κρατικῆς Ὑγι-
νῆς καὶ Ἀντιλήψεως πλῆττωσις

— Ἰδρύθη Ὑποκατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐν Παραμυθίᾳ.

ΤΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἱερεῖς, νομικοὺς δι-
δασκαλοὺς εἶπε τὴν ὑποχρέωσιν, τὴν ὁ-
ποίαν ἔχουν νὰ παρακινῶν τὰ παιδιά
νὰ ἀγαθουργοῦν εἰς τὰ Κατηχητικά καὶ
νὰ δεικνύων κτ' αὐτοῖς, διὰ τοῦ καλοῦ
τῶν παραδειγματικῶς, πάντα τὰ καλὰ
στὰ παιδιά. Πρὸς δὲ τὰ παιδιά, τὰ παι-
διὰ τῆς μελλούσης γενεᾶς ἀποκηρύσσων
πατρικίαν καὶ συνέστησεν εἰς αὐτὰ

— Ἀνεχώρησε τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα εἰς Πειραιᾶ ὁ αὐτοῖσι εὐφρόνως πιστὸς ἄτοπος κ. Βασίλ. κ. Ἐφραίμ ἐκ Λαβύνης.